

שנינו, אמר רבי אבהו, בא ראה,
מי שידע את שמו על בריו,
יודע שהוא ושמו אחד, הקרויש
ברוך הוא ושמו אחד, שבטוב
(בריהה י) היה אחד וגנו. [כלפ']
כלומר השם והוא אחד.

אמר רבי אבא, יש להסתכל
בפרקsha זו: ויברך הגמלים
מחוץ לעיר אל באר המים. אמר
רבי אבא, מחוץ לעיר - זהו בית
הקדבות. אל באר המים -
שלמךנו, הגמלים בבעלי
תקדיבות - אוטם שנשאו וננתנו
בתורה. شهرינו שניינו, בשכונת
אדם לקבר, מה ששללו אותו
בתחלה - אם קבוע עתים לתורה,
שכנות (ישעה לו) והיה אמונה
עתך וגנו. וכשיצא, איןנו דין
[לאקיטס] להקימים בתחלה.

אמר רבי אבא, לעת ערבית - זהו
יום שני, שהוא ערבית השבת.
או זמנו להעמיד את המתים.
מה פשׁמע? שנינו. ששת אלפי
שנים הוא העולם, והוא אלף
השדי שהוא סיום הכל. ותנו
לעת ערבית, מן סיום הכל. לעת
צאת השabbת - אלו הם תלמידי
חכמים השואבים מימיה של
تورה, שהוא עת ליצאת ולהתגער
מן העבר.

ואמר רבי אבא, עוד יש לדעת,
שנינו, אוטם המתעשים
לדעת את בוראים בעולם הזה
ונישמתם בתשלומה לעולם
הבא, זכו לנצח משבועות
הנשמה, הולך לדעת מי הוא
גופה ממש ומה הוא. הנה אנכי
נצב על עין הרים, אף על גב
שתיimir חכם הוא, הולך אחר
התשלום, שבטוב והיה העלם
יאמרא אלי גם אפה שתה, אף אפה עבד (כמוני) כמוני
ולא נתהלך לי (על) ידיעתו בידיעתו של מקום
ברוך הוא, ואיך אפה להציג שאפה נברא כמוני.

תנן אמר רבי אבהו מא חזי, מאן הדעת שםיה על
בריהה, ידע דהיא ושםיה מרד הוא, קדשו בריך
הוא ושםיה מרד דכתיב, (זכירה י) יי' אחד וגוי (בלחו)
כלומר השם והוא אחד.

אמר רבי אבא אית לאסתכלא בפרשタ דא: ויברך
הגמלים מחוץ לעיר אל באר המים. אמר רבי
אבא מחוץ לעיר, דא הוא כי קבורי. אל באר המים,
תמניא הנקדמים בבעלי קבורי אותם שנשאו וננתנו בתורה,
זהא תנן בשנכנס אדרם לקבר מה דשאלו ליה תחילה
אם קבוע עתים לתורה דכתיב, (ישעה לו) והיה אמונה עתך
וגו'. וכשיצא איןנו דין (לאקיטס) להקימים בתחלה.

אמר רבי אבא לעת ערבית זהו יום שני שהוא ערבית
השבת שאז הזמן לקיימת מתיא, מי משמע
תנן שיטה אלפי שנין هو עולם, והוא אלף השדי
שהוא סיום הכל, והינו לעת ערבית, זמן סיום הכל. לעת
את השואבות, אלו הם תלמידי חכמים השואבים
מיימה של תורה שהוא עת ליצאת ולהתגער מן העבר.
ואמר רבי אבא עוד יש לדעת תנן אוטם המתעשים
לדעת את בוראים בעולם הזה ונשماتם
בתשלומה לעולם הבא זכו לנצח משבועות הנשמה
הוילך לדעת מי הוא גופה ממש ומה הוא. הנה אנכי
נצב על עין המים אף על גב שטליםיך חכם הוא הוילך
אחר התשלומים, דכתיב והיה העלמה היוצאת לשואוב
ואמרתי אליו השקיני נא מעט מים מבדך אמר לו רמז
ידייתו מממה שהשגת.

ואמרה אליו גם אפה שתה, אף אפה עבד (כמוני) כמוני
ולא נתהלך לי (על) ידיעתו בידיעתו של מקום
ברוך הוא, ואיך אפה להציג שאפה נברא כמוני.

יאמרא אלי גם אפה שתה - אף אפה עבד (כמוני) כמוני
מקום ברוך הוא, ואיך אפה להציג שאפה נברא כמוני.

ונום לגמליך אֲשֶׁר - כלומר, ידיעת השגתי שלא הشيخו סיעתך, וידעת כי מעלה יש לי עלייך ומהאנך נברא אתה מזיו העתון אצלך. אם הוא אומר סימן זה יחי מסור בידך על כל דברים אלו, ואדע שהיא האשה, הוא הגוף מאותה הנשמה, השבועה שהשביעני.
ויהי הוא טרם פלה לדבר וגוזן. רבבי יצחק אמר רבי יהודה, בעוד שכל הענינים הוא רוץ לנפות על הגוף, מה כתוב? והנה רבקה יצאת, זהו הגוף קדוש שנתקעך בדבורי תורה וכחת גופו להשיג ולדרעת את קונו. אשר ילדה לבתוואל - אמר ר' יהודה, כתו של אל. בן מלכה - בן מלכה של עולם. אשת נחוד אח' אברם - חברות השכל, גוף שנדרבק בשכל, והוא אח הנשמה. וכך על שכמה - משא הוכחה עלייה. וירין העבר ל夸אתה - זה מטטרו"ן. ויאמר הגמיאני מעת מים מקדך - אמר לי רמז חכמה ביריתעת בוראך ממה שעסקת בעולם שיצאת מפנו. אמר רבי אבא, כמו שפרשנו, אחר כל זה מה כתוב? ואשם הנזם על אפה והאמדים על ידיה.

אמר רבי אבא, אותם העצמות
שנפזרו לכלאן ולכלאן, הוא צומד
אותם ושותם זה על זה, כמו
שנאמר (ישעה נה) עצמתיך
יחלץ. אמר רבי אבא, באotta
שעה אותו הגוף עומד בארץ
ישראל, ושם נכס בושמהו.
אמר רבי יוחנן, מי מוליך הגוף
לאرض ישראל? אמר רבי זира,
הקדוש ברוך הוא עושה מחלות
תחת הארץ, והם מתגלאים

שְׁפָטוֹב (שם כ) וְאֶרְץ רִפְאִים תַּפְלֵל.
נו? **שְׁפָטוֹב** (בראשית כד) הַתְלִכִּי עַם
מהו **שְׁפָטוֹב** ולרבeka אָח וְשָׁמוֹ

ונם לגמlich אשאב, בלוmr ידיעת השגתי שלא השיגו סיעתך, וידעת כי מעלה יש לי עלייך והיהך נברא אתה מזיו הבתון אצלך. אם הוא אומר סימן זה יהיו מסודר בידי על כל דברים אלו, ואדרע שהיא האשה הוא הגוף מאותה הנשמה בשבועה שהשביעני:

ויהי הוא טרם כלה לדבר וגוי. רבי יצחק אמר רבי יהודה בעוד שכל העניינים הוא רוץ להנשות על הגוף, מאי כתיב זהנה רבקה יוצאה, וזה הגוף קדוש שנתקעפ בבררי תורה ובכתת גוף לו להשיג ולדעת את קונו. אשר ילדה לבתו אל, אמר رب יהודה בתו של אל. בן מלכה, בן מלכה של עולם. אשת נחור אחיו אברהם. חברות השכל גוף שנפרק בשכל והיא אח הנשמה. וכך על שכמה, משא החכמה עליה.

וירץ העבד לקרהתה. זה מטרו"ן. ויאמר הגמיאיני
נא מעט מים מפדה, אמר רמז חכמתא
בידיעת בוראך מפה שעסفة בעולם שיאת מנג. אמר
רבי אבא כרפרשין, אחר כל זה מה כתיב ואשים הנום
על אפה והצמידים על ידיה.

אמר רבי אבא אָמַר רַבִּי אֶבְּאָן וַיֹּאמֶר
הוּא צוֹמֵד אֲוֹתָם וַיְשׁוּקַלֵּם זֶה עַל זֶה כִּמְהַדְּרָת
 אמר, (ישעה נח) וְעַצְמוֹתֵיךְ יְחִילֵין. אמר רבי אבא באותה
שעה אותו הגוף עומד בארץ ישראל ושם נכנס בו
נשמהו.

אמר רבי יוחנן ממי מוליך ה' גוף לאָרץ יִשְׂרָאֵל, אמר רבי זירא קדשא בריך הוא עושה מחילות מהת הארץ והם מתגלגים והולכים לאָרץ יִשְׂרָאֵל קדא הוא דברתיך. (ישעה נ) וארץ רפאים תפיל.

אמר רבי יצחק גבריא"ל מוליך אותם לאָרֶץ יִשְׂרָאֵל, מנא לן דכתיב, (בראשית כד) הַתְּלַכֵּי עִם הָאִישׁ הַזֶּה,

רְהִוָּס

אמר רבי יצחק, גבריא"ל מוליך אותם לאָרֶץ יִשְׂרָאֵל, מנין לנו? שְׁכַתּוֹב (בראשית כד) הַתְּלִיכִי עַם הַאֲיָשׁ הַזֶּה, וְכַתּוֹב שֵׁם (דניאל ט) וְהַאֲיָשׁ גִּבְרִיאֵל. אמר רבי יוסי, מהו שְׁכַתּוֹב וְלַרְבָּקָה אָח וְשָׁמוֹן וְהַזְּלִיכִים לְאָרֶץ יִשְׂרָאֵל. זהו שְׁפַתּוֹב (שם כ) ואָרֶץ רְפָאִים חֲפִיל.